

Hospitality Depicted in the "Aatrupadai" Literature

Mrs. K. Suganya

**Ph.D. Research Scholar (Part-Time) Department of Tamil Studies Holy Cross College (Autonomous),
Tiruchirappalli - 02.**

Dr. D. Latha

**Research Supervisor Department of Tamil Studies Holy Cross College (Autonomous), Tiruchirappalli -
02**

Abstract:

Hospitality is an exemplary virtue unique to the Tamil people. It is the act of welcoming and treating guests who come seeking help with a pleasant demeanor. Sangam literature reveals that not only kings but also people born into high society and ordinary citizens excelled in hospitality during the Sangam period. Poets, bards, female dancers, and performers, known for their generosity, visited kings and, without directly asking for material things, highlighted their poverty through their unique talents, singing, and receiving gifts. The kings, as patrons, acknowledged the plight of the poets, praised them greatly, and bestowed gold, wealth, mountains, and jewels as gifts. These events are proclaimed in Sangam poems. Sangam period poets, in their "Aatrupadai" works, have highlighted various kings who excelled in hospitality by alleviating the suffering of poverty that plagued the lives of their fellow artists. This study explores the noble virtue of hospitality that has been prevalent among the people for two thousand years, as evidenced by Sangam literature, which serves as a mirror reflecting the lifestyle of ancient Tamils. Seeking generous and munificent kings, poets, bards, female dancers (Viraliyars), actors, and others would go to their palaces. Instead of simply pointing out their impoverished state, they would use their unique talents to sing and receive gifts. In the *Porunararrupadai*, they praised Karikal Peruvalathan, in the *Sirupanarrupadai*, Nalliyakkodan, in the *Perumpanarrupadai*, Thondaiman Ilandhirayan, and in the *Koothararrupadai*, Nannan. Therefore, this research abstract outlines the way in which kings hosted poets and others as guests and the generosity shown by hosting.

Keywords: Aatrupadai, Tamil Literature, Tamil people, lifestyle of ancient Tamils

ஆற்றுப்படை நூல்கள் காட்டும் விருந்தோம்பல் திறம்

திருமதி கா. சுகன்யா

**(முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், (பகுதி நேரம்), தமிழாய்வுத்துறை, புனித சிலுவை
கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி - 02.**

முனைவர் தா. லதா

**ஆய்வு நெறியாளர், தமிழாய்வுத்துறை, புனித சிலுவை கல்லூரி (தன்னாட்சி),
திருச்சிராப்பள்ளி - 02.**

ஆய்வுச் சுருக்கம் :-

வாரி வழங்கும் வள்ளல் தன்மை நிறைந்த அரசர்களை நாடிப் புலவர்களும், பாணர் களும், விறலியரும், கூத்தரும் இன்ன பிறரும் அரண்மனைக்குச் சென்று அவர்களிடம் தங்களின் வறுமை நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி அவர்களிடம் பொருள் பெறாமல் தங்களின் தனித்திறமையால் பாடிப் பரிசில் பெற்றனர்.பொருநராற்றுப்படையில் கரிகால் பெருவளத்தானையும், சிறுபாணாற்றுப்படையில் நல்லியக்கோடனையும், பெரும்பாணாற்றுப்படையில் தொண்டைமான் இளந்திரனையும், கூத்தராற்றுப்படையில் நன்னனையும் புகழ்ந்து பாடி உள்ளனர். அவ்வாறாக,அரசர்கள் புலவர்களுக்கும் இன்ன பிறருக்கும் விருந்தளித்த திறத்தைப் பற்றி எடுத்துரைப்பதே ஆய்வுச் சுருக்கமாகும்.

முன்னுரை:-

விருந்தோம்பல் என்பது தமிழருக்குரிய சிறந்த பண்பாகும்.தன்னை நாடிவரும் இரவலரை இன்முகத்துடன் வரவேற்று உபசரித்தலே விருந்தோம்பல். சங்க காலத்தில் அரசர்கள் மட்டுமின்றி, உயர் குடியில் பிறந்த மக்களும்,சாதாரண குடிகளும் கூட விருந்தோம்பலில் சிறந்து விளங்கிய திறத்தைச் சங்க இலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகிறது. வாரி வழங்கும் வள்ளல் தன்மை நிறைந்த அரசர்களை நாடிப் புலவர்களும், பாணர் களும், விறலியரும், கூத்தரும் அரண்மனைக்குச் சென்று அவர்களிடம் தங்களின் வறுமை நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி அவர்களிடம் பொருள் பெறாமல் தங்களின் தனித்திறமையால் பாடிப் பரிசில் பெற்று இல்லம் திரும்பினர். வள்ளல்கள் ஆகிய அரசர்களும் புலவர்களை ஆதரித்து அவர்களின் வறுமை நிலையை உணர்ந்து வெகுவாகப் பாராட்டிப் பொன்னும்,பொருளும் மலையும், மணியும் கொடையாகத் தந்த நிகழ்வுகளை சங்கப் பாடல்கள் பறைசாற்றுகின்றன. சங்க காலப் புலவர்கள்,தம்மோடு ஒத்த கலைஞர்களின் வாழ்வில் நிலை கொண்டிருந்த வறுமை என்னும் கொடிய நோயைப் போக்கி விருந்தோம்பலில் சிறந்து விளங்கிய பல்வேறு அரசர்களைப் பற்றி ஆற்றுப்படை நூல்களில் எடுத்தியம்பி யுள்ளனர். பண்டைக்காலத் தமிழர்களின் வாழ்வியலைப் படம் பிடித்துத் காட்டும் கண்ணாடியாக விளங்கிய சங்க இலக்கியங்கள் வழி ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே மக்களிடம் நிறைந்திருந்த விருந்தோம்பல் என்னும் உயரிய பண்பு குறித்து ஆய்வதாக இவ்வாய்வு விளங்குகின்றது.

ஆய்வு கருதுகோள் :-

சங்க காலத்தில் கொடை வள்ளல்களாக விளங்கிய மன்னர்கள் இரவலர்களுக்கும், தன்னை நாடி வருவோருக்கும் இன்முகத்தோடு வரவேற்று விருந்தளித்த பாங்கை எடுத்துரைப்பதே ஆய்வு கருதுகோளாகும்.

விருந்து - புதுமை:-

விருந்து என்னும் சொல் புதுமை என்னும் பொருளைத் தருவதாகும்.விருந்து என்பதைத் தொல்காப்பியர் "விருந்தே தானும் புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே" (தொல் - பொருள் 237) என்று குறிப்பிடுகிறார். சங்க நூல்களிலும் விருந்து, விருந்திற்கு,விருந்தின், விருந்தினம், விருந்தினன், விருந்துற்ற, விருந்துறந்து, விருந்தொடு என்ற சொற்கள் புதுமை என்னும் பொருளிலேயே வந்துள்ளதை அறிய

முடிகிறது. நற்றிணையில் விருந்தினை, "விருந்தின் தீம் நீர்" (நற்றிணை - பாடல் - 53) என்றும், புதிய காட்டுப் பகுதியை "விருந்தின் வெங்காட்டு" (நற்றிணை - பாடல் - 103) என்றும், புதிதாக வந்த வெண்குருகினை, "விருந்தின் வெண்குருகு" (நற்றிணை - பாடல் - 167) என்றும், புதிதாக வந்த பாணரை, "விருந்தின் பாணர்" (நற்றிணை - பாடல் - 172) என்றும் கூறியுள்ளதைக் காண முடிகிறது.

இல்லறத்தில் விருந்தோம்பல் :-

கணவனும், மனைவியும் தமது இல்லற வாழ்வில் அன்புடனும், அறத்துடனும் விளங்கி விருந்தோம்பல் என்னும் பண்பை முக்கியக் கடமையாகக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்பதைப் ,

"பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்" (குறள் - 322)

"இருந்தோம்பி இல் வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு" (குறள் - 81)

ஆகிய குறள்கள் சுட்டுகின்றன. இல்லறத்தில், கணவன், மனைவி ஆகிய இருவரும் இணைந்து விருந்தோம்ப வேண்டும் என்பதை இளங்கோவடிகள்,

"அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும்

துறவோருக்கு எதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின்

விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை" (கொ.காதை - 71 முதல் 73)

என்ற வரிகள் மூலம் எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

மன்னர்களின் விருந்தோம்பல் பண்பு:-

கரிகால் வளவன்:-

சங்கத் தமிழ் மன்னர்களின் தலைச் சிறந்தவன் கரிகாலன் ஆவான். சங்கக் காலச் சோழ அரசர்களில் சிறந்தவன் அவனே அவன் சிறந்த கொடையாளியாகத் திகழ்ந்தான். பொருணராற்றுப் படையில் அவனது சிறந்த விருந்தோம்பல் பண்பு வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. பொருணன் ஒருவன் "தடாரி*" என்ற இசைக் கருவியை இசைத்துக் கொண்டு கரிகாலனுடைய அரண்மனையை அடைந்தான். வறுமை அவனை வாட்டி வதைத்தது. எனவே பொருள் வேண்டி அவன் கரிகாலனை நாடிச் சென்றான். அங்கு சென்று இசையை முழக்கித் தன் இசைத்திறனை வெளிப்படுத்தினான். இதனைக் கேட்ட கரிகாலன் விரைந்து வந்து அவனை உள்ளே அழைத்துச் சென்று உட்கார வைத்துப் பல உபசார மொழிகளைப் பேசி மகிழ்வித்தான். அவனை அன்புள்ளத்துடன் நோக்கினான். பின்பு அவன் அணிந்திருந்த கந்தலாடைகளை அகற்றி நுண்ணிய நூலால் செய்த ஆடையை அவனுக்கு அளித்து மகிழ்ந்தான். அச்சமயம் அரசனுடைய ஏவல் மகளிர் அங்கு தோன்றி தங்கத் தட்டில் இருந்த மதுவைக் கோப்பைகளில் ஊற்றி அவனுக்கு வழங்கினர். பொருணனும் களைப்பு நீங்க நன்கு உறங்கினான். அவனுக்குப் பணி செய்ய ஏவல் இளைஞன் ஒருவனும் நியமிக்கப் பட்டிருந்தான். நன்கு உறங்கிய பின் மறுநாள் காலை அவன் உணவுக் கூடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். அங்கு அவனுக்கு நன்கு கொழுத்த

செம்மறியாட்டின் மேல் தொடையில் வெந்த இறைச்சியும், சுட்ட இறைச்சியும் கரிகாலன் உடனிருந்து உண்ணச் செய்தான். இது தவிர வேறு பல தின்பண்டங்களையும் அவனுக்கு உண்பித்து மகிழ்ந்தான். அவன் உண்ண முடியாத அளவிற்குப் பலவிதக் கறிகள் அவனுக்கு விருந்தாகப் படைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு பொருநன் நன்கு உண்டு மகிழ்ந்து அவ்விடத்து விருந்தோம்பலை வேண்டிய அளவு துய்த்து மகிழ்ந்தான். பல நாட்கள் கழித்துத் தன்னாடு செல்லவேண்டும் என்று அவன் வேண்டிய போது கரிகாலன்மிகவும் மனம் வருந்தி -நீர் என் கூட்டத்தை விட்டுச் செல்கின்றனையோ? என்று மனம் வருந்திக் கூறினான் வேறுவழியின்றி இறுதியாய்ப் பல களிற்றுடன் பிடிகளையும், ஆண் கன்றுகளையும் பரிசிலாக அளித்துத் தானே உடனிருந்து அவனை வழியனுப்பி வைத்தான். இவ்வாறு கரிகாலன் கலைஞர்களை உபசரித்துத் தன் விருந்தோம்பல் பண்பை வெளிப்படுத்தி நின்றான் என்பதை,

“கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே

யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி

யுயிர்ப்பிடம் பெறாஅ தூண்முனிந் தொருநாட்

ஊருக்குச் செல்லப் பரிசிலன் விரும்புதல்

செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய

செல்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென

மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே

யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச்

சிரறியவன் போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு (பொ.ஆ.படை: 117-124).

என்ற வரிகளின் வழி அறியலாம்.

ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடன்:-

ஓய்மானாட்டை நல்லியக்கோடன் என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவன் பெருவள்ளலாகத் திகழ்ந்தான். இவனுடைய அரண்மனை புலவர்கட்கும், பொருணருக்கும், கூத்தருக்கும், பாணருக்கும் விறலியருக்கும், எப்போதும் திறந்திருக்கும். அவர்கள் தடையின்றி எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் அவனைச் சந்தித்துத் தம் திறனைக் காட்டிப் பரிசில் பெறலாம். அவ்வாறு சிறிய யாழை இசைத்துச் சென்ற பாணன் ஒருவன் நல்லியக்கோடனது அரண்மனையை அடைந்தான். அவனை நல்லியக்கோடன் மகிழ்வுடன் வரவேற்றான். அவன் அணிந்த கந்தலாடையை நீக்கி மூங்கில் ஆடை பொன்ற மெல்லிய ஆடையை அளித்து மகிழ்ந்தான் தெளிந்த கள்ளினை அளித்து அவன் களைப்பை நீக்கிப் புத்துயிர் ஊட்டினான். வீமனுடைய மடை நூலில் உரைத்தபடி சுவையுடன் சமைக்கப்பட பலவித உணவுப் பொருட்களை பொற்கலங்களில் அளித்து மகிழ்ந்தான். சிறுபாணன் குடும்பத்தில் அனைவரும் விருந்துண்டு மகிழ்ந்தனர். தானே முன் நின்று அவர்களுக்குப் பலவித உணவளித்து உபசரித்தான். பின்பு அவர்களுக்குப் பொன்னையும், பொருளையும் வாரி வழங்கினான். அவ்விடம் பாணன் பல நாள்

தங்கிய பின்னர் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் பாணனை இருத்தி அவனை மகிழ்வுடன் வழியனுப்பி வைத்தான் (சிறு.பா. 235- 261)

தொண்டைமான் இளந்திரையன்:-

காஞ்சியை தலைநகராகக் கொண்டு தொண்டை நாட்டை ஆண்டவன் தொண்டைமான் இளந்திரையன் ஆவான். அவளை நாடி வரும் புலவர்களுக்கு வாரி வழங்கும் வள்ளலாகத் திகழ்ந்தான். கடையெழு வள்ளல்களுக்குப் பின் இவனே பெருவள்ளலாகத் திகழ்ந்து விருந்தோம்பலில் தன்னிகரற்றுத் திகழ்ந்தான். அவனை வறுமையால் பீடித்த பாணன் ஒருவன் பரிசில் வேண்டி நாடிச் சென்றான். அவனை இன்முகத்துடன் வரவேற்ற இளந்திரையன் அவனது கந்தலாடையை நீக்கினான். பின்னர்ப் பாலாடை போன்ற நுண்ணிய ஆடையை அளித்து மகிழ்ந்தான். பின்பு தலைச் சிறந்த சமையல் கலைஞர்களைக் கொண்டு சமைக்கப்பட்ட செந்நெல்லும் இறைச்சியும் சேர்ந்த உணவைப் பலவிதப் பதார்த்தங்களுடன் தானே உடனிருந்து அவனுக்கு உண்பித்தான். பின்பு அவனை மகிழ்விக்க அவன் தலையில் பொற்றாமரையை அணியச் செய்து அழகு பார்த்தான். அவன் மனைவியான விறலியருக்கு பொன்னாலான பலவித மாலைகளை அணியச் செய்து மகிழ்வித்தான். பின்பு நான்கு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் பலவிதப் பரிசில்களைத் தந்து பாணனை வழி அனுப்பி வைத்தான். இவ்வாறு நாடி வந்தவர்களை நன்முறையில் தன் விருந்தோம்பல் பண்பால் உடலும், உள்ளமும் குளிர்வித்து அனுப்பினான்.

நன்னன்:-

செங்கண்மாவை ஆண்டவன் நன்னன். இவன் மாபெரும் வீரனாவான். அதே சமயம் சிறந்த வள்ளலாகவும் திகழ்ந்தான். தான் போரில் வென்று கொணர்ந்த பெரும் செல்வங்களை எல்லாம் புலவர்களுக்கும், பாணர்களுக்கும், கூத்தர்களுக்கும் வாரி வழங்கிப் பெரும் கொடையாளி என்று பெயர் பெற்றான் என்பதை,

“தொலையா நல் இசை உலகமொடு நிற்ப

பலர் புறம்கண்டு அவர் அரும் கலம் தரீஇ

புலவோர்க்கு சுரக்கும் அவன் ஈகை மாரியும்

இகழுநர் பிணிக்கும் ஆற்றலும் புகழுநர்க்கு

அரசு முழுது கொடுப்பினும் அமரா நோக்கமொடு

தூ துளி பொழிந்த பொய்யா வானின்

வீயாது சுரக்கும் அவன் நாள் மகிழ் இருக்கையும்” (மலை 70-76).

என்ற வரிகளின் வழி அறியலாம்.தன்னை நாடி வந்த புலவர்களை அவன் அன்புடன் எதிர்கொண்டு அழைப்பான். பின்பு அவர்களை உயரிய ஆசனங்களில் இருத்தி நீங்கள் என் மீது உள்ள ஆசையால் இங்கு வந்தீர்கள் போலும்” என்று அன்புடன் உசாவுவான். அவர்களை அன்புள்ளம் கொண்டு நோக்கி அருட்பார்வை பார்ப்பான். நுட்பமாக நெய்யப்பட்ட பலவிதக் கலிங்கங்களை அவர்களுக்கு அளித்து அவர்களை இருக்கச் செய்வான். அவர்களைப் பல நாட்கள் தன்னுடன் இருக்கச் செய்து உபசரணைகள் பல புரிந்து மகிழ்விப்பான். அவர்களுக்குத் தேவையான அளவு

உணவும், உடையும் அளித்து மகிழ்வான். கூத்தர் தலைவருக்குப் பொற்றாமரையைத் தலையில் சூடியும். விறலியருக்கு தோளணிகள் பல அணிவித்தும் மகிழ்விப்பான். தேர்கள், யானைகள், பசுக்கள், குதிரைகள், மற்றும் பெரும் செல்வமளித்து அவர்களை இன்முகத்துடன் அனுப்பி வைப்பான். இவ்வாறு நன்னன் தன்னை நாடி வரும் கலைஞர்களுக்குப் பலவிதமான உபசரணைகள் செய்து மகிழ்விப்பான்.

சாமானிய மக்களின் விருந்தோம்பல் பண்பு:-

சங்கக் காலத்தில் மன்னர்களேயன்றிச் சாமானியரும் விருந்தோம்பலில் சிறந்து விளங்கினர். சிறுபாணாற்றுப் படை சாமானிய மக்களின் பலவித விருந்தோம்பல் பண்புகளை எடுத்துரைக்கின்றது. எயிற்பட்டணத்தை அடையும் சிறுபாணர்களுக்கு அங்குள்ள நுளை மகள் காய்ச்சிய அரிய தேரலை அன்புடன் அளிப்பதுடன் குழல் மீன் சூட்டையும் உண்ண அளிப்பாள் (சிறு பா:158-164) அத்துடன் முல்லை நிலத்தைச் சேர்ந்த வேலூர் சென்றால் அங்கு முல்லை நில மக்கள் விருந்தினரை அன்புடன் உபசரித்துப் புளியங்கறியிட்ட சோறும், ஆமானின் சூட்டிறைச்சியும் வேண்டிய அளவு தந்து உபசரிப்பர்.

“உறுவெயிற்கு உலைஇய உருப்பு அவிர் குரம்பை

எயிற்றியர் அட்ட இன் புளி வெஞ்சோறு

தேமா மேனி சில் வளை ஆயமொடு,

ஆமான் சூட்டின் அமைவரப் பெறுகுவீர்” (சிறு பா:174-177). ஆலூர் நாட்டு மருத நில மக்கள் வந்த விருந்தினரை உபசரித்து அமலை வெண்சோற்றை நண்டின் கலவையுடன் அளித்துப் போற்றுவர்.

“அவைப்பு மாண் அரிசி அமலை வெண்சோறு

கவைத்தாள் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவீர்” (சிறு பா:194-195)

என்ற வரிகளின் வழி அறியலாம். பசியுடன் செல்லும் பெரும் பாணன் எயிற்றியர் வசிக்கும் பகுதி வழியே சென்றால் அவர்கள் இவனை அழைத்துத் தாம் சமைத்த புல் அரிசி சோற்றுடன் கருவாட்டையும் கலந்து தேக்கிலையில் வைத்து உண்விப்பர் (பெரு பா:99-105) பாலை நிலத்து ஏயினர் வீடுகள் வழியாகச் செல்லும் பாணர்களுக்கு ஈத்தின் விதை போன்று சிவந்த சோற்றை உடும்பின் பொறியலுடன் சமைத்து அளிப்பர். முல்லை நிலத்துக் கோவலர் குடியிருப்பை அடையும் கலைஞர்களுக்கு நண்டின் பார்ப்பைப் போன்ற தினை அரிசியால் செய்த சோற்றுடன் பாலையும் தந்து உபசரிப்பர் (பெரு.பா: 167-168). அத்துடன் அவ்வூர்களில் வந்த விருந்தினர்களுக்குச் சிறிய பருக்கைகளாலான சோற்றையும், வேங்கை பூவை ஒத்த அவரை விதையின் பருப்பைப் போட்டுச் செய்த பருப்பு சோற்றை அளித்து மகிழ்வர் (பெரு பா: 195-196). மருத நிலத்தை அடையும் பாணருக்கு அந்நில மக்கள் செந்நிற நெல் சோற்றையும், கோழிக்கறியின் பொறியலுடன் சேர்த்து வழங்கிச் சிறப்பிப்பர் என்பதை,

“வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி

மனை வாழ் அளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவீர்” (பெரு - பா:255-256),

அதே பகுதியில் உள்ள கரும்பு ஆலைகள் நோக்கிச் செல்லும் இவர்களுக்கு வேண்டிய அளவு கரும்புச் சாறும், கட்டிகளும் அம்மக்கள் கொடுத்து மகிழ்விப்பர் என்பதை,

“விசயம் அடுஉம் புகை சூழ் ஆலைதொறும்

கரும்பின் தீம் சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்”(பெரு.பா:261- 262).

என்ற வரிகளின் வழி அறியலாம்.

நெய்தல் நிலத்தில் செல்லும் பாணர்களுக்குத் தவிடு நீக்கப்பெறாத சத்து நிறைந்த அரிசியைக் களியாகத் துழாவி, பெரிய பாத்திரத்தில் ஆற்றி, அவற்றுடன் நெல் முளையை இட்டு இடித்துச் சேர்த்து இரண்டு நாட்கள் அப்படியே இரவு பகலும் ஜாடியில் ஊறவைத்துப் பின்னர் வெந்நீர் ஊற்றி வேக வைத்து கைகளால் அலைத்துப் பிழிந்து பக்குவமாய்ச் செய்யப்பட்ட மதுவைப் பச்சை மீன் சூட்டுடன் அளித்து மகிழ்வர் என்பதை,

“அவையா அரிசி அம் களி துழவை

மலர் வாய் பிழாவில் புலர ஆற்றி

பாம்பு உறை புற்றின் குரும்பி ஏய்க்கும்

பூம் புற நல் அடை அளைஇ தேம் பட

எல்லையும் இரவும் இரு முறை கழிப்பி

வல் வாய் சாடியின் வழைச்சு அற விளைந்த

வெம் நீர் அரியல் விரல் அலை நறும் பிழி

தண் மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவிர்” (பெரு பா:275-282).

என்ற வரிகளின் வழி அறியலாம்.மேலும் அங்குள்ள அந்தணர்கள் இல்லங்கள் வழியே சென்றால் நெல் சோற்றுடன் வெண்ணையில் வெந்த மிளகுப் பொடியும் கறிவேப்பிலையும் கலந்து வாட்டிய மாதுளையை ஜாடியில் நன்கு ஊற வைத்த மாவடுவுடன் கலந்தளிப்பர்.

“வளை கை மகடுஉ வயின் அறிந்து அட்ட

சுடர் கடை பறவை பெயர் படு வத்தம்..

சேதா நறு மோர் வெண்ணையின் மாதுளத்து

உருப்புறு பசும் காய் போழொடு கறி கலந்து

கஞ்சக நறு முறி அளைஇ பைம் துணர்

நெடு மர கொக்கின் நறு வடி விதிர்த்த

தகை மாண் காடியின் வகைபட பெறுகுவிர்.. (பெரு.பா:304-310).

என்ற வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.பட்டினங்கள் வழியாகச் சென்றால் பெண் பன்றிகளுடன் புணர்ச்சியில் சேராமல் தனியே குழிகளில் வளர்க்கப்பட்டு நெல்லை இடித்துமாவாக்கி அதை உணவாகக் கொடுத்து வளர்க்கப்பட்ட ஆண் பன்றிகளைக் கொண்டு சமைத்த கறி உணவைக் கள்ளுடன் சேர்த்துப் பாணருக்கு அவ்விடத்து மக்கள் அன்புடன் வழங்குவர் (பெரு பா:242-245), இதை அடுத்துள்ள கடற்கரை தோப்புகளில் இனிய பலாப்பழமும், இளநீரும், வாழைப் பழமும், பனையின் நுங்கும் வள்ளிக்கிழங்குடன் சேர்த்து வழங்குவர்.

முடிவுரை:-

ஆற்றுப்படை நூல்களைத் தவிர பிற சங்க இலக்கியங்களிலும் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த அரசர்களின் கொடைப் பண்பையும், விருந்தோம்பலையும் காண முடிகிறது. ஆனால் ஆற்றுப்படை நூல்கள் மட்டுமே தமிழர்களின் விருந்தோம்பல் என்னும் சிறந்த பண்பை மிகுதியாகக் காட்டி உள்ளன. மேலும் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மன்னர்களின் அன்புள்ளம் கொண்ட மனநிலையை படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. சங்க காலச் சமுதாயத்தின் நிலையையும், நாட்டின் வளங்களையும், புலவர்களின் வறுமைநிலையையும் காண முடிகின்றது. புலவர் வறுமை நிலையிலும் தம் கவி பாடும் திறத்தால் அரசர்களிடம் கொடை பெற்ற திறத்தை அறிய முடிகிறது. சங்க கால அரசர்களுக்கு வீரமும் கொடையும் இரு கண்களாக விளங்கியது என்பதை ஆற்றுப்படை நூல்கள் பறைசாற்றுகின்றன. கலைஞர்களின் வாழ்வியல், விருந்தோம்பல் மற்றும் அரசர்களின் கொடைப் பண்புகளுக்குச் சான்றாதாரங்களாக விளங்குகின்றன என்பதை அறிய முடிகின்றது.

உசாத் துணை நூல்கள்:-

- 1.சங்க இலக்கியம் பத்துப்பாட்டு நெடுநல்வாடை - டாக்டர்.கதிர் முருகு, கௌரா புத்தக மையம்,சென்னை.
2. மலைபடுகடாம்- டாக்டர்.கதிர் முருகு, கௌரா புத்தக மையம்,சென்னை.
3. சிறுபாணாற்றுப்படை- டாக்டர்.கதிர் முருகு, கௌரா புத்தக மையம்,சென்னை.
4. பொருணராற்றுப்படை- டாக்டர்.கதிர் முருகு, கௌரா புத்தக மையம்,சென்னை.
5. பெரும்பாணாற்றுப்படை- டாக்டர்.கதிர் முருகு, கௌரா புத்தக மையம்,சென்னை.
6. சிலப்பதிகாரம் -மூலமும் உரையும் புலியூர் தேசிகன், சரண் புக்ஸ் (2021)
7. உலகப் பொதுமறை திருக்குறள் - பேராசிரியர் பே.சு. கோவிந்தராசன் - இரண்டாம் பதிப்பு 2002 - ஆதிபகவன் பதிப்பகம்
8. தொல்காப்பியம் - புலியூர் கேசிகன் உரை - ஸ்ரீ பாரதி பப்ளிகேஷன்ஸ்.
9. நற்றிணை புலியூர் கேசிகன் உரை - ராம் பப்ளிகேஷன்ஸ் (2018) சென்னை.

References:

1. Sangam Literature - Pattuppaatu Nedunalvadaï - Dr. Kathir Murugu, Gowra Book Center, Chennai.
2. Malaipadukadaam - Dr. Kathir Murugu, Gowra Book Center, Chennai.
3. Sirupanarrupadaï - Dr. Kathir Murugu, Gowra Book Center, Chennai.
4. Porunararrupadaï - Dr. Kathir Murugu, Gowra Book Center, Chennai.
5. Perumpanarrupadaï - Dr. Kathir Murugu, Gowra Book Center, Chennai.
6. Silappathikaram - Original Text and Commentary by Puliur Desikan, Charan Books (2021).
7. Ulaga Podhumarai Thirukkural - Professor Pe. Su. Govindarajan - Second Edition 2002 - Adhipagavan Pathippagam.
8. Tholkappiyam - Commentary by Puliur Kesigan - Sri Bharathi Publications.
9. Natrinai - Commentary by Puliur Kesigan - Ram Publications (2018) Chennai.

ஆசிரியர் பங்களிப்பு அறிக்கை: எதுவுமில்லை.

ஆசிரியர் ஒப்புதல் வாக்குமூலம்: எதுவுமில்லை.

ஆசிரியர் பிரகடனம்: இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் உள்ளடக்கம் மற்றும் ஆசிரியர்த்துவத்தில் எந்தவிதமான போட்டி நலன்களும் இல்லை என்று நான் அறிவிக்கிறேன்.

உரிமம்

பதிப்புரிமை (c) ஆசிரியர்

கட்டுரையின் உள்ளடக்கம் கிரியேட்டிவ் காமன்ஸ் அட்ரிபியூஷன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றது.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration :I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

Copyright (c) Author

The content of the article is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).